

pátek 4. října 2013

Pestrost, tolerance a divočina

Jaromír Bláha píše ze Světového kongresu o divočině ve Španělsku

Jaromír Bláha, expert Hnutí DUHA na ochranu lesů Hnutí DUHA, se právě účastní týdenního Světového kongresu o divočině WILD10 ve Španělsku. Vystoupí tam s přednáškou o ochraně divočiny v Národním parku Šumava. Denně nám posílá aktuální zprávy a tipy na důležité a zajímavé akce.

Své první dojmy z místa popsal takto:

„Je tu nádherná pestrost i v tom, jak se kdo na kongres oblékne. Jsou tu delegáti v obleku s kravatami, v civilním oblečení i ve vytahaných trikách s batohem na zádech. Někteří zástupci původních národů nosí slavnostní oblečení nebo jeho části – čelenky, malování. Třeba jeden je tu s obrovskou čelenkou s ptačími pery, v saku a džínách. Všem všechno přijde zcela OK. Jedněm nevadí ti druzí v oblecích a druhým ti první v ošoupaných gatích. Prostě pestrost, tolerance, divočina.“

Místo pro divočinu ve světě hledají na konferenci stovky vědců, expertů a politiků, cestovatelů, ředitelů národních parků, zástupců domorodých kmenů nebo cestovních kanceláří či fotografů. Diskutují o pralesích, divokých řekách, slonech nebo evropských velkých šelmách. Na programu jsou vědecké přednášky, diskuse o kultuře a divočině i blok cestovních kanceláří, jež vozí klienty do divoké přírody.

Průběh konference můžete sledovat online zde:

http://wild10.org/en/en-vivo?utm_source=Oct+2013+WILD10+1&utm_campaign=oct+2013+&utm_medium=email

Webové stránky konference najdete zde: <http://www.wild10.org/>

Před odjezdem komentoval Jaromír Bláha konferenci slovy:

„Je to nejdůležitější mezinárodní jednání o ochraně divočiny za čtyři roky. Bude se tu debatovat o ochraně pralesů v Brazílii i Francii, o antarktickém pobřeží nebo rašeliništích na Šumavě, o polských vlčích a slonech v Botswaně. Hned několik sekcí kongresu je věnováno divoké přírodě ve středu Evropy, takže budeme hodně jednat s Němci, Poláky, Rakušany a Slováky.“

„Trochu mne zarazilo, že na seznamu účastníků není nikdo z ministerstva životního prostředí. Byla by to zajímavá příležitost poradit se se špičkovými vědci, vidět, jak to dělají jiné národní parky, nebo jednat s cestovními agenturami, které mají zájem vozit turisty do evropské divoké přírody.“